Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

Nr. 11. Rzeszów, dnia 12 marca 1933 Rok VI.

Cena numeru 20 gr.

Prenumerata miesięczna 80 gr.

GAZETA RZESZOWSKA

Organ Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem

Wychodzi w każdą niedzielę

„Prawem naczelnem — dobro Państwa"

CENY OGŁOSZEŃ za miejsce wiersza milimetrowego

Zwykłe	10 gr.	Nadesłane	30 gr.
Na 1 stronie	30 gr.	W kronice	30 gr.
W tekście (2 i 3 str.)	25 gr.	Drobne za słowo	10 gr.

Rękopisów nie zwraca się, Listów anonimowych nie uwzględnia się, nieopłaconych nie przyjmuje.

Redakcja i Administracja ul. Sokoła L. 6. Konto P. K. O. Nr. 408-116

Komunalna Kasa Oszczędności m. Rzeszowa

w roku 1932.

Rzeszowska Komunalna Kasa Oszczędności od kilku lat podlega rewizjom, prowadzonym przez dwie komisje rewizyjne: jedna z tych komisji, wybierana przez Radę gminną, z grona osób, nie wchodzących w skład rady kasy, druga złożona (w ostatnich latach z dwóch członków) komisja kontrolująca ze związku Kas Oszczędności we Lwowie. Sprawozdania obydwu tych komisyj, przedkładane każdorazowo radzie kasy, radzie miejskiej, odchodzą następnie do województwa, które wydaje zarządzenia, jakie na podstawie tych sprawozdań, i stanu kasy uważa za odpowiednie, przesyłając odnośne swe decyzje, zazwyczaj radzie kasy, na ręce jej przewodniczącego.

Podajemy powyższe szczegóły do wiadomości publiczności, gdyż nie jest obojętnem dla osób, składających oszczędności swe w K. K. O. w Rzeszowie, jaki jest system kontroli agend tejże kasy.

Powołując się na zaznaczoną już w dawnych broszurach okoliczność, iż K. K. O. w podobnych, jak niniejsza, publikacjach pragnie przyczynić się do pogłębienia wśród ludności zasady oszczędzania, — podobnie też jak w dawnych latach znajduje ona najlepszą drogę do tego celu w przedstawieniu przedewszystkiem rezultatów rewizyjnych publiczności, a następnie zestawieniem ogólnych ich wyników z pouczeniem i zachętą do dalszego oszczędzania.

Nie można zaprzeczyć, że stosunki gospodarcze nie uległy w ostatnich czasach wybitnej zmianie na lepsze, również jednak nie można zaprzeczyć, że daje się wyczuwać początek pewnego polepszenia, które znowu najlepiej się okazuje w dziedzinie finansowej.

Suma kapitałów, przez społeczeństwo oszczędzonych, złożonych zarówno w bankach, jak pocztowej kasie oszczędności i w komunalnych kasach oszcz. wskazuje na okoliczność, iż istnieją jeszcze w polskiem społeczeństwie bardzo znaczne, jak na nasze stosunki, kapitały, idea oszczędzania zapuściła w umysłach ludności pracującej silne korzenie, że osoby oszczędzające mają coraz więcej zaufania do złotego, czemu zresztą wcale dziwić się nie można, jeśli się zważy, jak dalece na rynku międzypaństwowym, finansowym pozycja złotego ustaliła się, a w ogólności waluta polska nietylko na teoretycznym szacunku, ale na faktycznem poszukiwaniu zyskała.

Będzie tu może na miejscu skromny ale gorący apel także do warstw ludności polskiej, najwięcej uświadomionych, do inteligencji polskiej, by niezapominała o potrzebie oszczędzania.

Tyle już w tej dziedzinie napisano, rozsiano tyle argumentów, wykazujących nietylko korzyść, ale bezwzględną potrzebę oszczędzania, są też argumenty owe publiczności inteligentnej bardzo dobrze znane — pozwolimy sobie tylko jaknajkrócej przypomnieć, iż żaden człowiek niema zabezpieczonego swego losu w ten sposób, by go nigdy nie spotkała tzw. czarna godzina. Taki przykry okres życia ludzkiego zaś znosi się o wiele lżej, jeśli na taką czarną godzinę ma się zaoszczędzony, choćby najskromniejszy, kapitalik.

Kapitalik podobny, złożony na książeczkę wkładkową rzesz. Kasy Oszcz. przynosi ze sobą stosunkowo dość znaczny procent od sumy wkładkowej, jest można powiedzieć każdej chwili łatwy do podjęcia i zawsze stanowi pewną asekurację spokoju w materjalnem życiu jednostek. Zresztą także i okoliczność, że przechowywanie większych kapitałów w domu podlega niebezpieczeństwom kradzieży itp. powinna zachęcać do oszczędzania.

W dzisiejszej sytuacji gospodarstwa rolnego, zwłaszcza u małorolnych, zapewne oszczędzanie nie przedstawia się łatwem, w ogólności małorolny oszczędności swe, o ile je posiada, lokuje zazwyczaj w pomnożeniu swego inwentarza lub dokupieniu gruntu, ale jednak i na wsi w niejednym ognisku gospodarczem przechowuje się pewne kapitały, zwłaszcza przywiezione z emigracji, odziedziczone, części cen sprzedaży gruntów, kapitały zgromadzone przez ludzi wiekowych, które wszystkie znaleźć się powinny w kasach oszczędności, a to dla swojej gwarancji i dochodu.

Ile razy zdarza się, że w mieście, czy na wsi, obywatel przystępuje do budowy wielkiej kamienicy, małego domu, budynków gospodarczych a gromadzone przez siebie na podobny cel fundusze przechowuje w domu.

Zupełnie zbytecznie, gdyż jest to połączone z jego stratą i niebezpieczeństwem. Takie fundusze również powinny się znajdować na książeczkach oszczędnościowych, z których można je bardzo łatwo w potrzebnych sumach podnosić, a które od każdej pozostałej reszty i za cały czas jej przechowania w kasie oszczędzającemu procent przynoszą i od troski pilnowania pieniędzy zwalniają.

Bardzo miłym jest dla wszystkich zwyczaj obdarzania się wzajemnego podarunkami w uroczystych dniach życia rodzinnego: przy ślubach, chrzcinach, imieninach itp. — czyż nie byłoby w dziewięćdziesięciu wypadkach na 100 najwłaściwszem, a w każdym razie bardzo pożytecznem i zachęcającem obdarowanie pewną sumą kapitalną, złożoną na książeczkę kasy oszczędności? Byłoby to zarówno pedagogiczne, jak zachęcające do pomnażania otrzymanego kapitału.

Pragnęlibyśmy bardzo szczerze i gorąco, aby słowa te trafiły do przekonań naszego obywatelstwa i przyniosły ze sobą pomnożenie ruchu wkładkowego.

W zakończeniu naszych wywodów podamy zestawienie ważnych decydujących okoliczności, informujących osoby oszczędzające o przebiegu spraw finansowych rzesz. K. K. O. w r. 1932 — i to możliwie na tle ogólnych stosunków gospodarczych i finansowych naszego terytorjum, podamy stosunek nasz do najbliższych powiatowych i miejskich Kas Oszczędności — obecnie zaś przystępujemy do streszczenia rezultatów wspomnianej na wstępie rewizyj, dokonanej przez komisję rewizyjną z łona rady miejskiej wybraną. (C. d. n.)

Z posiedzenia rzeszowskiej Rady miejskiej

z dnia 24 stycznia 1933 roku.

(Ciąg dalszy).

VIII. Na podstawie przepisu art. 75 ust. 6 ustawy z 11/8 1923 o tymcz. uregul. finansów kom. (Dz. U. Rz. P. Nr 94 poz. 747) w brzmieniu ustalonem obw. Min. spr. wewn. z dnia 28/9 1932 (Dz. U. Rz. P. Nr. 106 poz. 884) Rada miasta Rzeszowa uchwaliła uzgodnić obowiązujący statut o poborze samoistnego podatku miejskiego od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk zatw. reskr. Min. Skarbu z dnia 9/2 1924 Nr. Sm. 69/24 z przepisami rozp. Min. skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11/8 1933 o tymcz. uregulowaniu finansów kom. (Dz. U. Rz. P. Nr. 106 poz. 884/32) co następuje:

STATUT

o poborze na rzecz gminy miasta Rzeszowa podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

Na podstawie art. 19 z dnia 11/8 1923 o tymcz. uregul. finansów kom. (Dz. Rz. P. z r. 1932 Nr. 106 poz. 884) wprowadza się na obszarze gminy miasta Rzeszowa podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 1. Podatkowi na rzecz gminy miasta Rzeszowa podlegają przedstawienia teatralne, kinematograficzne, koncerty, zabawy, oraz wszelkie przedstawienia, widowiska i produkcje, których celem jest dostarczenie publiczności rozrywki za opłatą pobieraną bądźto w formie biletów wstępu, bądźto w innej formie.

§ 2. Od podatku wolne są:

1) przedstawienia które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych lub prywatnych, lub też które z pozwolenia władz szkolnych urządzone są wyłącznie dla uczniów, lub ich rodzin.

2) przedstawienia z których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone, i przez gminę uznane, o ile z niemi nie są połączone zabawy taneczne.

3) zabawy urządzane przez pojedyńcze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne urządzane przez urzędy publiczne o ile nie pobiera się w zamian zapłaty ani za zabawę, ani też za trunki, lub jedzenie. Pomieszczenia klubowe nie uważa się za prywatne.

4) przedstawienia teatralne, koncertowe, odczyty, deklamacje, recytacje, oraz przedstawienia kinematograficzne przez Władze Państwowe urządzane, prowadzone lub wydatnie subwencjonowane.

5) przedstawienia teatralne i koncertowe, odczyty, żywe dzienniki itp. wykonane miejscowemi siłami amatorskiemi bez współudziału sił zawodowych i jeżeli dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, lub kulturalny uznany przez gminę.

O zwolnienie na piśmie należy wystarać się przed urządzeniem widowiska.

6) Wszelkie amatorskie zawody sportowe — z wyjątkiem zawodów konnych. Pod amatorskiemi zawodami sportowemi rozumieć należy te zawody, w których uczestniczą jedynie osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tem, nie otrzymujące żadnych nagród pieniężnych. Tych zawodów, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie należy podciąga pod pojęcie amatorskich zawodów sportowych.

O zwolnienie od podatku należy postarać się pisemnie przed urządzeniem imprezy.

§ 3. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk pobiera się w formie dodatku procentowego do ceny wykupionego biletu (podatek biletowy).

W przypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych zawodach, rozrywkach i widowiskach nie jest uzależnione od wykupienia biletów wstępu podatek powinien być określony w sposób ryczałtowy.

§ 4. Podatek biletowy opłacają osoby nabywające bilety wstępu na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, inkasuje go zaś na rzecz gminy — równocześnie z pobraniem opłaty za bilet — przedsiębiorstwo, wzgl. osoba urządzająca, którym za te czynności należy się wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanych sum.

W przypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych zabawach, rozrywkach i widowiskach nie jest uzależnione od wykupienia biletów wstępu podatek powinien być określony w sposób ryczałtowy, podatek ten opłaca wtedy przedsiębiorstwo wzgl. osoba urządzająca.

§ 5. O każdej zabawie wymienionej w § 1 należy zawiadomić Magistrat najpóźniej w dniu przedstawienia w godzinach urzędowych na co zgłaszający otrzyma urzędowe poświadczenie.

Przedsiębiorstwa i instytucje uprawnione do utrzymania i prowadzenia gier dozwolonych ustawą obowiązane są uprawnienie to zgłosić w Magistracie w sposób ustalony.

Do zgłoszenia obowiazanym jest przedsiębiorca wzgl. urządzający widowisko, tudzież właściciele lub dzierżawcy pomieszczeń, w których widowisko ma się odbyć. Ci ostatni mają obowiązek odmówienia pomieszczenia o ile przedsiębiorca wzgl. urządzający nie wykażą się urzędowem poświadczeniem że zgłoszenie zostało uskutecznione. (C. d. n.).

W zaraniu tworzenia Legjonów.

W tegorocznym 2 num. „Gazety rzesz.“ umieściliśmy artykuł, powtórzony za „Gazetą Polską“ pt. „Czyn Zbrojny“, gdzie wykazano, jak to narodowa demokracja (siedlisko pasywistów) przywłaszcza sobie inicjatywę i autorstwo polskiego czynu zbrojnego.

Kilka wspomnień:

A więc przedewszystkiem inicjatorem i autorem polskiej armji i twórcą jej pierwszego czynu jest p. Marszałek Piłsudski. On armję tę zapoczątkował w organizacji Strzelca, której celem była walka o niepodległość Polski, — on widząc wahanie się żywiołu polskiego pierwszy marszem na Miechów czyn zbrojny rozpoczął. Czyn ten p. Marszałka Piłsudskiego, dokonany w dniu 6 sierpnia 1914 r. — (50 lat po śmierci Trauguta) — wywołał natychmiastowy oddźwięk w Małopolskich decydujących sferach politycznych i obywatelskich, którego to oddźwięku najsilniejszym i stanowczym wyrazem był manifest parlamentarnego Koła polskiego w zaborze austrjackim, wzywający naród do ujęcia polskiej siły narodowej w zbrojne Legjony, których utworzenie postanowiły jednomyślnie wszystkie stronnictwa polskie. Na podstawie tego manifestu zapadła następnie również w dniu 16 sierpnia 1914 r. uchwała sejmowa Koła Polskiego, której główne zasadnicze podstawy w streszczeniu podajemy:

I. Połączyło nas wszystkich w tej doniosłej chwili dziejowej to głębokie przeświadczenie, że zjednoczenie wszystkich stronnictw polskich w czasie toczącej się wojny światowej jest konieczne.

Aby tę myśl jedności narodu w czyn wprowadzić, jednoczą się na wezwanie Koła polskiego dotychczasowe odrębne organizacje: Centralny Komitet Narodowy i Komisja Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych oraz te grupy, które do żadnej z tych organizacyj nie należały, tworząc Naczelny Komitet Narodowy i uznając ten Komitet za najwyższą instancję w zakresie wojskowej, skarbowej i politycznej organizacji zbrojnych sił polskich.

Stanowienie o politycznych sprawach Królestwa Polskiego może nastąpić tylko w porozumieniu z organizacją w Królestwie Polskiem, zbudowaną na podobnych zasadach, co organizacja wspólna w Galicji.

II. Na podstawie tego zjednoczenia przystępuje się do utworzenia narazie Dwóch Legjonów Polskich, jednego w zachodniej, drugiego we wschodniej Galicji pod komendą polską, opierając się na istniejących już zbrojnych organizacjach polskich.

Wszyscy walczący w szeregach oddziałów polskich muszą mieć prawa kombatantów i muszą otrzymać uzbrojenie i wyekwipowanie wojsk regularnych a oddziały obejmować winny wszystkie gatunki broni.

Komitet Naczelny wejdzie w porozumienie z rządem Monarchji austrjacko-węgierskiej oraz Naczelną Komendą wojskową armji austrjackiej, celem utworzenia Naczelnego Dowództwa nad Legjonami i omówienia stopnia i jakości ich zależności od Komendy Naczelnej armji austrjacko-węgierskiej.

Istniejące obecnie komendy nad oddziałami wojsk polskich w Królestwie, oraz nad oddziałami organizującemi się w Galicji pozostają w mocy aż do ostatecznej decyzji Naczelnego Komitetu Narodowego.

III. Dotychczas istniejące instytucje skarbowe zlewają się w jeden „Polski Skarb Wojenny“ pod zwierzchnictwem Naczelnego Komitetu Narodowego.

IV. Następuje skład Naczelnego Komitetu Narodowego pod przewodnictwem prezesa Koła polskiego Dra Juljusza Leo, złożonego z wszystkich grup politycznych.

Manifest wywołał gromkie echo w całem społeczeństwie — w Rzeszowie trafił na grunt przygotowany.

Z oddziału Strzelca

w Rzeszowie.

W ostatnią niedzielę, t. j. dnia 5 marca b. r. odbyło się Walne Zgromadzenie Oddziału Strzelca w Rzeszowie.

Walne Zgromadzenie otworzył przewodniczący p. poseł Sieradzki, wygłaszając na wstępie patrjotyczno-państwowe przemówienie, oraz wspomnienie dla zmarłych w ostatnim

roku członków Strzelca — której to części przemówienia zebrani dla wyrazu czci — stojąc wysłuchali, a następnie udzielił głosu p. Kloberowi dla złożenia sprawozdania z działalności w roku ubiegłym.

P. Klober w dłuższem zestawieniu przedstawił prace Zarządu strzeleckiego organiczne, techniczne i finansowe, kładąc szczególny nacisk na udział Strzelca w uroczystości odsłonięcia pomnika Lisa Kuli.

Nastąpiło przedstawienie przez p. Fołtę stanu spraw kasowych — przez p. Hebdę postępu pracy w drużynie strzeleckiej, pracy oświatowej, — poczem po przeprowadzonej dyskusji sprawozdanie Zarządu Walne Zgromadzenie przyjęło do zatwierdzającej wiadomości i udzieliło ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

P. Pańczak przedstawił sprawę bibljoteki strzeleckiej, p. Larski postawił wniosek na natychmiastowe zebranie składki na zakupno sprzętu strzeleckiego, poczem nastąpiły wybory.

Wybory odbyły się na podstawie przepisów nowego statutu strzeleckiego i dały jednogłośny rezultat następujący:

Przewodniczącym wybrany p. poseł Sieradzki, — członkami Zarządu: pp. Brydak, Durek, Dr. Więcek, — zastępcami: pp. Dr. Kijas, insp. Mróz, Szołdra.

W skład komisji rewizyjnej, weszli: pp. Dobrowolski, Furman, Gliniecki, Larski, jako zastępcy pp. Furman, Gończarczyk.

Po kilku następnych interpelacjach i wyjaśnieniach przewodniczący zamknął zgromadzenie.

Wieczorek gimnastyczny w Sokole.

Dnia 4 marca br. urządził tut. Sokół wieczorek gimnastyczny, którego celem było uczczenie 70 letniej rocznicy Powstania styczniowego.

Na program złożyło się:

Okolicznościowy odczyt prezesa Sokoła inż. Żurowskiego, oraz ćwiczenia gimnastyczne dla mężczyzn i kobiet, wolne i na przyrządach.

Ciężka praca druhów i druhen, oraz troska ich przodownika nad wyuczeniem ćwiczeń dały zadawalający efekt.

Trzeba tu jednak stwierdzić, że w dzisiejszym ruchu wychowania fizycznego nie chodzi o wyuczenie karkołomnych sztuczek, które z życiem nie mają nic wspólnego, bo przecież odważny na drążku, czy poręczach gimnastyk niekoniecznie będzie się odznaczał męstwem na polu bitwy; prędzej już bokser, czy szermierz. Chodzi jednak o to, że nowocześnie pojęte wychowanie fizyczne ma w rezultacie dać obywatela zdrowego i sprawnego, przygotowującego go do walki o byt **w warunkach dzisiejszych**, szybko orjentującego się i reagującego na bodźce zewnętrzne, silnego, szybkiego w pracy, zręcznego i wytrwałego, oraz umiejącego pracować w zespole.

Te wszystkie powyższe cele realizuje Polska naukowa Rada Wychowania Fizycznego z Marszałkiem Piłsudskim na czele swoistym systemem i metodami, które opiera na systemie szwedzkim — Linga, uznanym dotąd za naukowy.

I dlatego każdego choć trochę interesującego się wychowaniem fizycznem uderzyć musiało, dlaczego to w Sokole rzeszowskim specjalnie kultywuje się tradycje wymarłego już dziś w Polsce systemu niemieckiego Jahna-Spiessa?

Powszechnie już jest znane, że dawny system niemiecki został potępiony przez naukę, bo w nim dobór ćwiczeń, oparty głównie o takie przyrządy, jak drążek, poręcze i inne, mało ma wspólnego z zastosowaniami życiowemi, a ćwiczenia na nich przybierają charakter akrobatyczny. Punkt wyjścia stanowi tu przyrząd i ewolucje jak najbardziej efektowne, jakie na nim wykonać można, nie zaś organizm ludzki.

Jeżeli o ćwiczenia druhen chodzi, to zauważyliśmy brak stopniowania wysiłku, jakkolwiek dobór ćwiczeń był nieco inny niż u mężczyzn.

Nie zgodzilibyśmy się stanowczo na stosowanie przez kobiety podporów z uginaniem rąk i na poręczach, oraz piramid. Natomiast kobiety przewyższają mężczyzn bardzo wybitnie wdziękiem postawy i ruchów, subtelniejszem poczuciem rytmu, umiejętnością wyrażania stanów swej duszy, układem ciała.

Dlatego to z prawdziwą przyjemnością należy powitać narodowego krakowiaka, odtańczonego w Sokole przez druhny, który wypadł bez zarzutu i zrobił na widzach miłe wrażenie.

Na końcu jeszcze jedna uwaga. Czy jednak w tut. Sokole nie dałoby się skomasować tej pozaszkolnej młodzieży, która tu i ówdzie już ćwiczy, a brak jej odpowiedniej sali i boiska, a także tych zastępów młodzieży rzemieślniczej, która nie mając gdzie ćwiczyć zaniedbuje swoje cenne zdrowie, które przecież nie jest jej tylko wyłączną własnością, ale całego Narodu i Państwa.

Poddajemy tę myśl pod rozwagę Sz. Zarządu Sokoła, którego przecież zasługą pozostanie to, że Sokół był tym, który przed wojną pierwszy rozbudził zainteresowanie szerokich mas sprawami wychowania fizycznego.

Uczestnik

DLA KÓŁ B. B. W. R.

Z kilku terenów zwracano się do nas ze zapytaniem, jaki jest stosunek ideowy, statutowy różnych zrzeszeń funkcjonarjuszy kolejowych do BBWR i które z tych zrzeszeń odpowiadają zasadom BBWR.

Zdaniem naszem robotnicy stacyjni i parowozowni, warsztatowcy i palacze, zrzeszeni w Centralnym Związku Kolejowym (C. Z. K.), oraz w Zjednoczeniu kolejowców polskich (Z. P. K.) dalej maszyniści, zrzeszeni w Bezpartyjnym związku maszynistów (B. Z. M.) stoją na ideowym stanowisku BBWR.

Musimy zaś uważać, iż zrzeszenia, a to Zawodowy Związek Kolejarzy (Z. Z. K.), obejmujący również część warsztatowców, palaczy, robotników parowozowni i stacyjnych, oraz Zawodowy Związek Maszynistów (Z. Z. M.) stanowią zrzeszenia o zasadach opozycyjnych.

Na inne zapytania podajemy, że Związek C. Z. K. przyznaje prawo członkom swym do Tzw. „pośmiertelnego" już po opłaceniu pierwszej wkładki, podobnie B. Z. M. postępuje zwłaszcza w stosunku do b. członków Z. Z. M. tzw. pośmiertne jest prawie jednakowe we wszystkich Związkach.

Wreszcie zaznaczamy, że członek Z. Z K. zdaniem naszem — nie może być równocześnie członkiem C. Z. K. itp., — członek Z. Z. M. nie może być członkiem B. Z. M., ponieważ wkładkami swemi popiera propagandę, agitację i prasę opozycyjną itp.

Rocznica śmierci śp. Lisa-Kuli w Rzeszowie.

W dniu 7 marca obchodzono w Rzeszowie pamiątkę bohaterskiej śmierci śp. płk. Leopolda Lisa-Kuli, poniesionej w walce pod Torczynem.

Urządzeniem uroczystości pamiątkowej zajęło się harcerstwo rzeszowskie.

Nabożeństwo żałobne w kościele OO. Bernardynów odprawił ks. Dr. Chmielnikowski — w nabożeństwie wzięły udział liczne rzesze przedstawicieli średnich szkół rzesz. męskich i żeńskich, harcerze ze swemi sztandarami, Przysposobienie wojskowe, Strzelcy i rzesze publiczności oraz rodzina.

Rzeszowski oddział Legjonowy reprezentowali pp. ppłk. Jędrychowski, mjr. Ciepielowski, miasto i pow. Związek Strzelecki Dr. Krogulski, oddział strzelecki rzesz. pp. poseł Sieradzki, Hebda.

Na pomniku śp. płk. Lisa-Kuli, dokąd oddziały ze sztandarami z kościoła OO. Bernardynów w pochodzie podążyły, złożono wieniec, zaś p. Dr. Kijas Mieczysław wygłosił u stóp pomnika krótkie a treściwe przemówienie, zachęcające młodzież do naśladowania cnót śp. płk. Lisa-Kuli, a zakończone wezwaniem słuchaczy do uczczenia pamięci bohatera jednominutową chwilą milczenia.

Uroczystość odbyła się w godzinach rannych.

Program uroczystości imienin Marszałka Piłsudskiego w Rzeszowie.

Według wyniku dotychczasowych obrad Komitetu (9/3) dla tejże uroczystości program (który definitywnie w przyszłym tygodniu ogłoszonym zostanie) będzie następujący:

W sobotę dnia 18 marca popołudniu podniesienie chorągwi państwowej przed gmachem starostwa o godz. 18 i capstrzyk orkiestr pułkowych i kolejowej.

W niedzielę dnia 19 marca o godz. 6 rano pobudka, — o godz. 9 nabożeństwo w kościele wojskowym, o godz. 9·30 nabożeństwo w kościele parafjalnym.

Po nabożeństwie defilada wojsk i przysp. wojsk., Strzelca, starszej młodzieży szkolnej.

W sobotę wieczorem raut w Sokole z urozmaiconym programem za zaproszeniami, urządzony staraniem Komitetu Legjonistów, z przeznaczeniem czystego dochodu na łódź podwodną.

W niedzielę popołudniu Akademja popularna ku czci Marszałka w sali Sokoła, ze wstępem bezpłatnym, urządzona staraniem Z. P. O. K.

Iluminacja kartkowa, której dochód przeznaczony na tablicę pamiątkową w świetlicy legjonistów, mającej się poświęcić w niedzielę 19 bm. w południe.

Publiczność wzywa się do dekoracji domów.

NADESŁANE

PODZIĘKOWANIE.

WPanu Doktorowi Wosiowi lekarzowi w Rzeszowie za gorliwą z prawdziwem oddaniem się przeprowadzoną opiekę lekarską nad naszymi rodzicami, śp. Ewą i Ludwikiem Juszczakami — wyrażają serdeczne podziękowanie.

Dzieci.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią przysługę Ojcu naszemu śp. Ludwikowi Juszczakowi, więc Przewielebnemu Ks. Prałatowi Tokarskiemu, Przewielebnemu Duchowieństwu, Stow. Gwiazda, III Zakonowi. JWPanom Prezesowi i Wiceprezesowi Sądu, JWPanu Prokuratorowi, wszystkim Znajomym i Uczestnikom, tudzież Wszystkim, którzy nieśli nam w smutku słowa pociechy, składamy serdeczne podziękowania.

Dzieci.

KRONIKA

Obchód 13 rocznicy odzyskania dostępu do Morza w Tyczynie. W dniu 19 lutego b. r. odbyło się w kościele parafjalnym uroczyste nabożeństwo z okolicznościowem kazaniem, wygłoszonem w duchu patrjotycznem przez ks. kan. Franciszka Wolskiego. Po nabożeństwie zebrała się tut. ludność i z okolicy oraz Strzelec w komplecie około 800 osób w sali Sokoła, która nie mogła pomieścić wszystkich, tak, że wielka ilość musiała pozostać w korytarzach.

Po zagajeniu zgromadzenia przez. p. Szymona Cybulskiego, burmistrza miasta i prezesa Zw. Strzeleckiego, nauczyciel p. Jakób Majka, wiceprezes tut. Zw. Strzeleckiego, wygłosił referat o Morzu Polskiem, który ludność zgromadzona nagrodziła gorącemi oklaskami. Po referacie uchwalono jednogłośnie odpowiednią rozolucję. Podniosłą tą uroczystość zakończono 3-krotnym okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, Pana Prezydenta Ignacego Mościckiego, Marszałka Józefa Piłsudskiego i odśpiewaniem Roty.

Zarząd Powiatowy Związku Rezerwistów w Rzeszowie wybrany dnia 26 lutego b. r. przez Walny zjazd delegatów Kół powiatu rzeszowskiego w obecności prezesów tych Kół ukonstytuował się dnia 1 marca br. w następującym składzie: prezes Piotr Musiał, I. wicepr. Stefan Gąsior, II. wicepr. Ferdynand Sikorski, sekretarz Franciszek Mroczkowski, zastępca s. Stefan Juszczak, skarbnik Kątnik Jan, zastępca s. Czesław Talaga. Członkowie Zarz. Martinek Franciszek, Grzebyk Henryk, Piesowicz Karol, Dobrowolski Henryk, Tokarzewski Jan. Zastępcy: Rela Józef, Gwizdak Franciszek, Cwikliński Stanisław, Kwiatkowski Stanisław, Czernicki Piotr. Komisja rewizyjna składa się z pięciu członków i czterech zastępców.

Zarząd A. P. Z. S. w Rzeszowie, chcąc przeprowadzić ewidencję członków, prosi o zgłaszanie się w godzinach urzędowych (od 5 — 6) we wtorki i czwartki. Ostatni termin zgłoszeń upływa z dniem 15 kwietnia b. r. Równocześnie zawiadamiamy, że Zarząd przyjmuje wpisy nowych członków.

Poranek muzyczny urządza Tow. muzyczne „Lutnia“ w niedzielę dnia 12 b. m. o godzinie 12 w południe w sali „Sokoła“. W programie solo fortepianowe, skrzypcowe, trio fortepianowe, kwartet smyczkowy i chór męski Towarzystwa. Bilety wstępu po 50 gr., dla członków Tow. 30 gr., dla młodzieży szkolnej 20 gr.

Zgłoszenia o subwencje na kolonje i półkolonje letnie. Wydział Pracy i Opieki Urzędu Wojew. we Lwowie komunikuje; „Jak co roku tak już i obecnie rozpoczęła Wojewódzka Komisja do spraw kolonij letnich prace przygotowawcze do akcji kolonijnej na rok bieżący. Wobec tego że w roku bieżącym odnośne kredyty będą znacznie szczuplejsze, niż w roku ubiegłym, postanowiono subwencjonować w pierwszym rzędzie kolonje duże organizowane przez poważniejsze instytucje i urządzane na terenie Województwa lwowskiego, oraz półkolonje, które, jak potwierdza dotychczasowa praktyka, są równie skuteczne a może z nich korzystać znacznie większa ilość dzieci.

W tym duchu Urząd Wojewódzki wydał okólnik do wszystkich Panów Starostów powiatowych i Pana Prezydenta miasta Lwowa, polecający im wezwanie wszystkich instytucyj i stowarzyszeń, urządzających kolonje letnie, ażeby — o ile zamierzają w bieżącym roku organizować kolonje i reflektują na subwencję rządową na ten cel — przedłożyły do dnia 20 marca br. odpowiednie zgłoszenia, których wzory dołączono do okólnika. Wszystkie zatem instytucje, które zamierzają urządzić kolonje względnie półkolonje, a nie zostaną na czas zawiadomione przez właściwą władzę administracyjną I. instancji, winny we własnym interesie zwrócić się bezzwłocznie do tej władzy o informacje i przedłożyć odnośne zgłoszenie według przepisanego wzoru.

Zgłoszenia wpływające po dniu 20 marca b. r. nie będą brane w rachubę“.

Ze Sokoła. W niedzielę dnia 12 marca br. odbędą się zawody Ping-Pongowe w Sokole między drużyną Sokoła a uczniami II gimn.

Z Towarzystwa „Dante Alighieri“. Na zebraniu odbytem dnia 6 b. m. dotychczasowy Zarząd rozwiązał się. Równocześnie wybrano nowy Zarząd. P. Waschek dnia 7 b. m. zrezygnował z godności prezesa. Wiceprezesem został ponownie wybrany Pan Doktór Mieczysław Kijas.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wprowadziło z dniem 1 lutego 1933 r. nowe stawki zniżkowe za rozmowy międzymiastowe i międzynarodowe w godzinach słabego ruchu. Korzystajcie zatem z tanich rozmów telefonicznych w godzinach słabego ruchu. Zniżka dla tych rozmów wynosi w kraju: od 19-tej pop. do 21-ej wieczorem 20%, od 21-ej wieczorem do 8 ej rano 40%, a w ruchu międzynarodowym: od 19-ej pop. do 8-ej rano 40% ceny normalnej. Bliższych informacyj można zasięgnąć przy okienku przyjmowania zgłoszeń za rozmowy telefoniczne w miejscowej centrali telefonicznej.

Kronika sportowa. Dnia 7 b. m. odbyło się pierwsze zebranie Zarządu nowopowstałego „Wojskowo-Cywilnego Towarzystwa Sport. Resovia od przewodnictwem Dcy 17 p. p. płk. Kaleńskiego.

Przebieg obrad i uchwalone wnioski wskazują, że życie sportowe Rzeszowa pchnięte zostanie nareszcie na właściwe tory i zajmie z powrotem należne mu, przodujące stanowisko wśród szeregu miast Małopolski.

Ze szczególnem zadowoleniem podnieść należy fakt, że „W. C. T. S. Resovia“ przystąpił odrazu do ujęcia całokształtu życia sportowego, przez stworzenie dotychczas nieistniejących w Rzeszowie, a tak bardzo ważnych sekcyj sportowych jak: strzelecka, lekkoatletyczna, gier sportowych, pływacko-wioślarska, tennisowa i sekcja P. O. S. (Państwowej Odznaki Sportowej).

W ten sposób ujęta praca przyciągnie niewątpliwie szerokie masy mieszkańców obojga płci i da w najbliższej przyszłości piękne rezultaty, czy to w postaci dobrych wyników, czy też co najważniejsze, w wybitnej poprawie stanu zdrowotnego naszej młodzieży.

Zapisy do poszczególnych sekcji pań i panów, kierować należy do sekretarjatu W. C. S. T. Resovia, na ręce naczelnika sportowego kpt. Böhma Józefa. (kosz. Sobieskiego).

Mistrzostwa szachowe szkół średnich. Z inicjatywy czytelni II gimnazjum w Rzeszowie, odbył się w dniach 26 lutego. 1 i 5 b. m. turniej szachowy, o drużynowy tytuł mistrza szachowego szkół średnich w Rzeszowie. Udział wzięły drużyny obu gimnazjów i drużyna męs. seminarjum naucz. Pierwsze miejsce i tytuł mistrza, zdobyła reprezentacja Seminarjum w składzie: Dziadecki, Matusik, Walicki mając 8 pkt. Drugie miejsce zajęła drużyna I gimnazjum w składzie: Emmer, Sikora, Wolański zdobywając 6 pkt. Trzecie miejsce zajęło II gimnazjum w składzie: Bury, Tureczek, Ziobro (Szpindor) z 4 pkt. Uczniowie wykazali dość wysoki poziom.

Starostwo po wysłuchaniu opinji Komisji do badania cen ustala następujące ceny: mąki, pieczywa, wędlin i tłuszczów z mocą obowiązującą od 6 marca 1933 r.

I. Mąka: za 1 kg. mąki żytniej 65% w sprzedaży hurtowej 32 gr., w sprzedaży detalicznej 34 gr., za 1 kg. mąki pszennej 65% w sprzedaży hurtowej 50 gr., w sprzedaży detalicznej 53 gr.

II. Pieczywo: za 1 kg. chleba z mąki żytniej 65% w piekarni z dostawą do sklepu 32 gr., w sklepie lub na straganie 34 gr., za 1 kg. chleba żytniego razowego 25 gr. Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych w taryfie ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 3000 złotych. Z orzeczoną karą może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy. Sprzedawcy powyższych artyków winni zaopatrzyć się w egzemplarze tej taryfy i wywiesić je w lokalu zarobkowym na miejscu widocznem i dostępnem dla kupującej ludności.

Rabunek i kradzież w Przybyszówce. W nocy z 2 na 3 marca w Przybyszówce 3 bandytów napadło na dom Piotra Wiśniowskiego, który niedawno wrócił z Argentyny. Po steroryzowaniu domowników zrabowali 13 Zł, które po rozważeniu oddali żonie Wiśniowskiego. Po tym nieudanym napadzie ci sami sprawcy tej samej nocy, włamali się do komory Józefa Cyło również w Przybyszówce i skradli mu około 40 kg. słoniny, 2 szynki i polędwicę.

Aresztowania. Za szereg kradzieży dokonanych na terenie Rzeszowa przytrzymany został Józef Kowalkowski z Rzeszowa. Część skradzionych rzeczy jak perły, skórę, wagę i t. p. odebrano mu. Dochodzenia w toku.

† **Ludwik Juszczak,** obywatel m. Rzeszowa, zmarł dnia 6 b. m. w 84 roku życia. Pogrzeb odbył się dnia 9 bm.

† **Marja Skoczyńska,** żona em. Radcy budownictwa, zmarła dnia 9 b. m. Pogrzeb odbędzie się dnia 11 bm.

OGŁOSZENIA

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: **Inż. Józef Szaynok.** Drukarnia J. A. Pelara i S-ki w Rzeszowie, 3 Maja 2. Telefon Nr. 45.